

ÎN C H E I E R E

25 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Valentina Clevadi

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Prisacari Constantin,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Valentinei Ceapa împotriva lui Constantin Prisacari cu privire la evacuarea din bunul imobil și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Constantin Prisacari și menținută hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 10 iunie 2014,

c o n s t a t ă

La 09 ianuarie 2014, Ceapa Valentina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Constantin Prisacari cu privire la evacuarea din bunul imobil și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta Ceapa Valentina a indicat că prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 17 decembrie 2012, a fost admisă acțiunea sa înaintată împotriva lui Prisacari Constantin cu privire la stabilirea cotelor-părți și partajul cotei-părți din bunul imobil, fiind stabilite cotele-părți din apartamentul nr. 57 din str. Vadul lui Vodă, 76 mun. Chișinău, și anume: 2/3 cotă-parte considerată ca aport personal al dânzei, iar 1/3 cotă-parte ca proprietate comună în devălmășie. A fost partajată între părți în mod egal 1/3 cotă-parte din apartamentul nr. 57 din str. Vadul lui Vodă, 76 mun. Chișinău, revenind fiecăruia a cîte 1/6 cotă-parte. Au fost stabilite cotele-părți din apartamentul nr. 57 din str. Vadul lui Vodă, 76 mun. Chișinău, și anume: dânzei 5/6 cotă-parte, iar lui Prisacari Constantin 1/6 cotă-parte din întregul imobil. A fost atribuit Valentinei Ceapa în întregime apartamentul nr. 57 din str. Vadul lui Vodă, 76 mun. Chișinău în schimbul unei sulte echivalente cu 1/6 cotă-parte prin încasarea din contul acesteia în beneficiul lui Constantin Prisacari a sumei de 118666 lei. A fost respinsă acțiunea reconvențională înaintată de către Prisacari Constantin cu privire la partajul averii comune în devălmășie.

Hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 17 decembrie 2012 a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2013 și prin decizia Curții Supreme de Justiție din 04 octombrie 2013, devenind irevocabilă.

La 25 octombrie 2013, executorul judecătoresc Anatolie Bănărescu a intentat procedura de executare a documentului executoriu nr. 2-201/12 emis de către Judecătoria Ciocana mun. Chișinău din 17 decembrie 2012.

În scopul executării documentului executoriu supra vizat, dînsa la 30 octombrie 2013 a depus, pe contul curent special al executorului judecătoresc, suma de 118666 lei cu titlu de sultă în beneficiul lui Prisacari Constantin, fapt ce se confirmă prin ordinul de încasare nr. 2 din aceeași dată, iar la 19 noiembrie 2013 OCT Chișinău a efectuat modificări în Registrul bunurilor imobile, înregistrând pe numele său dreptul de proprietate asupra întregului apartament nr. 57 din str. Vadul lui Vodă, 76 mun. Chișinău, cod cadastral 0100304.111.01.057.

Susține reclamanta că, fiind proprietara bunului imobil supra vizat, nu se poate bucura pe deplin în exercitarea acestui drept, dat fiind faptul că pîrîtul Prisacari Constantin refuză să elibereze locuința, creându-i impedimente în acest sens.

Cere reclamanta Ceapa Valentina să fie evacuat Prisacari Constantin din apartamentul nr. 57 din str. Vadul lui Vodă, 76 mun. Chișinău, cod cadastral 0100304.111.01.057, ce aparține dînzei cu drept de proprietate, fără acordarea altui spațiu locativ, și încasarea din contul acestuia în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 10 iunie 2014, acțiunea a fost admisă, fiind evacuat Prisacari Constantin din apartamentul nr. 57 din str. Vadul lui Vodă, 76 mun. Chișinău, fără acordarea altui spațiu locativ, și încasată din contul pîrîtului în beneficiul Valentinei Ceapa suma de 100 lei cu titlu de taxă de stat la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2014, a fost respins apelul declarat de către Constantin Prisacari și menținută hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 10 iunie 2014.

La 27 ianuarie 2015, Prisacari Constantin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2014 și hotărîrii Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 10 iunie 2014 cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În susținerea cererii de recurs Prisacari Constantin a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și anume prevederile art. art. 130-131 din Codul cu privire la locuințe din care rezultă că dînsul în calitate de fost membru al familiei intimei Ceapa Valentina dispune de aceleași drepturi și obligații ca și ultima să se folosească de bunul imobil în litigiu și evacuarea lui din apartamentul în litigiu, fără a-i acorda un alt spațiu locativ, poate avea loc doar în cazurile prevăzute de lege, care nu se încadrează în circumstanțele de fapt ale speței.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2014 a fost expediată în adresa lui Prisacari Constantin la 08 decembrie 2014 și recepționată de către recurent la 22 decembrie 2014, fapt ce rezultă din avizul poștal de recomandare (f.d. 106).

În circumstanțele relevante, recursul declarat de către Prisacari Constantin se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 11 februarie 2015, în adresa intimătei Valentina Ceapă a fost expediată copia recursului declarat de către Prisacari Constantin cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimata Valentina Ceapa nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către Prisacari Constantin în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Prisacari Constantin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul consideră că nu pot fi reținute ca motiv al admisibilității prezentului recurs argumentele invocate de către recurentul Prisacari Constantin precum că

instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și anume prevederile art. art. 130-131 din Codul cu privire la locuințe din care rezultă că dînsul în calitate de fost membru al familiei intimei Ceapa Valentina dispune de aceleași drepturi și obligații ca și ultima să se folosească de bunul imobil în litigiu și că evacuarea lui din apartamentul în litigiu, fără a-i acorda un alt spațiu locativ, poate avea loc doar în cazurile prevăzute de lege, care nu se încadrează în circumstanțele de fapt ale speței, deoarece aceste norme de drept sunt caduce încă din 12 iunie 2003 cînd s-a pus în aplicare Codul civil al RM nr. 1107 din 06 iunie 2002, care garantează dreptul de proprietate și inviolabilitatea acestuia.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificîndu-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Prisacari Constantin ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. (1) și alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Prisacari Constantin se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Valentina Clevadi